

Άγ. Παυλίνος Νόλης (†22 Ιουνίου), ο Επίσκοπος που θυσιάστηκε για το ποίμνιό του

/ [Πεμπτούσία](#)

Μετά από μια επιδρομή των Βανδάλων ερημώθηκαν αρκετοί τόποι της Ιταλίας και πολλοί αιχμάλωτοι οδηγήθηκαν στην Αφρική. Τότε ο Επίσκοπος της Νόλης Παυλίνος († 431) μοίραζε ό,τι είχε για να ανακουφισθούν οι αιχμάλωτοι και όσοι είχαν ανάγκη.

Κάποια μέρα τον πλησίασε μια χήρα, της οποίας το γιο είχε δούλο ο γαμπρός του ηγεμόνα των Βανδάλων, και του ζήτησε να τον απελευθερώσει. Ο Παυλίνος έψαξε να βρει χρήματα, αλλά δεν είχε πλέον τίποτα. Της είπε τότε: «Θα γίνω εγώ δούλος, για να απελευθερωθεί ο γιος σου». Αυτή νόμισε ότι ο Επίσκοπος παίζει με τον πόνο της. Ύστερα όμως από πολλή συζήτηση πείσθηκε και ξεκίνησαν κι οι δυο για την Αφρική.

Όταν η χήρα συνάντησε τον κύριο του γιου της, τον παρακάλεσε να τον απελευθερώσει. Εκείνος όμως δεν ήθελε ούτε να το συζητήσει. Τότε η φτωχή

γυναίκα αναγκάστηκε να παραδώσει τον Επίσκοπο σε αντάλλαγμα για την ελευθερία του γιου της. Ο Βάνδαλος άρχοντας, χωρίς να γνωρίζει την ιδιότητα του Παυλίνου, τον κράτησε για να καλλιεργεί τον κήπο, απελευθερώνοντας συνάμα το γιο της χήρας.

Με τον καιρό διαπίστωσε πως ο νέος του κηπουρός ήταν πολύ μορφωμένος. Γι' αυτό επιζητούσε να κατεβαίνει τακτικά στον κήπο και να συζητά μαζί του. Μια μέρα τον πίεσε πολύ να του αποκαλύψει ποιος πραγματικά ήταν, μιας και δεν έμοιαζε για κηπουρός. Ο Παυλίνος τότε, μπροστά στις επίμονες παρακλήσεις του, τού αποκάλυψε πως στην πατρίδα του ήταν Επίσκοπος.

Μόλις το έμαθε αυτό ο άρχοντας, φοβήθηκε και ντράπηκε. Του είπε λοιπόν να του ζητήσει ό,τι θέλει, για να γυρίσει στην πατρίδα του φορτωμένος με δώρα. Και ο αληθινός Επίσκοπος του απάντησε: «Αν θέλεις να μ' ευχαριστήσεις, ένα πράγμα σου ζητώ: Ν' απελευθερώσεις τους αιχμαλώτους που προέρχονται από την επισκοπή μου». Ο κύριός του έψαξε και εκπλήρωσε στο ακέραιο το αίτημά του.

Έτσι, σε λίγες μέρες, έχοντας επικεφαλής τον Επίσκοπό τους, επιβιβάστηκαν όλοι σε πλοία και επέστρεψαν στην πατρίδα τους.

Απόσπασμα από το έργο: «Οι άγιοι στον πόλεμο και την ειρήνη», επιμ. Ι. Κωστώφ, εκδ. Αποστολικής Διακονίας, Αθήνα 1984, σ. 9-10.